

A Független Rendészeti Panasztestület 23/2011. (II. 9.) számú állásfoglalásának ismertetése

I.

Súlyos alapjogsérelmet állapított meg a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Testület) annak a panaszosnak az esetében, aki a nyaralója területén foganatosított rendőri intézkedést és a rendőrség kártalanítással, illetve vagyónvédelemmel kapcsolatos kötelezettségeinek elmulasztását kifogásolta.

A panaszos a Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóságának Közrendvédelmi Osztályán 2010. október 18-án személyesen tett panaszt, amelyben előadta, hogy van egy vízparti hétvégi háza B. városban, közvetlen összekötéssel a telek előtt húzódó csatornához. A háza kerítésén szögesdrót van és lakat, a telekhez tartozó stég zárt és azon is lakat van.

A panaszos előadta, hogy kb. két héttel a panasz előterjesztését megelőzően hívta fel őt a telekszomszédja azzal, hogy keresték a rendőrségről, mert egy ember eltűnt a környéken, és arra gyanakszanak, hogy a vízbe fulladt. Kedden, 2010. október 5-én ismét hívta őt a szomszéd, mert a panaszos házába valószínűleg behatolás történt, mivel a kerítéséről le van vágva a drót.

A panaszos csak szombaton (október 9-én) tudott a helyszínre menni, ekkor látta, hogy a kerítésről a szögesdrót és a stégről a lakat le van vágva, de az ott kikötött csónakokat a behatolók nem vitték el. A panaszos bement a városi rendőrkapitányságra, hogy feljelentést tegyen. Ezt követően 2 rendőr érkezett ki a helyszínre, akik ugyan ujjnyomokat nem tudtak rögzíteni, azonban fényképet készítettek. A panaszost véleménye szerint minimum 30 000 Ft kár érte. A rendőrök a helyszínen

azt mondták a panaszosnak, hogy bűncselekmény történt, ezért bemennek a kapitányságra, elkészítik a jegyzőkönyvet, és intézkednek arról, hogy a megyeszékhely szerinti rendőrkapitányságon lefolytassák az eljárást.

A panaszos lelakatolta a házat, majd hazament. Néhány nappal később, talán október 12-én felhívták a városi rendőrkapitányságról és közölték vele, hogy nem történt bűncselekmény, mert a drótot és a lakatot a rendőrök vágta le, azonban a panaszos megelőzte az értesítést a feljelentéssel. A panaszost felháborította a tájékoztatás, mert ő már a bejelentéskor kérdezte, hogy nincs-e összefüggésben a halálesettel a rongálás, de akkor azt mondták neki, hogy nincs. A behatolás és az ő későbbi feljelentése között több mint egy hét telt el, így a vagyona ez idő alatt nem volt biztonságban. Sérelmezte, hogy a rendőrök anélkül hatoltak be a telkére, hogy a házra kifüggesztett telefonszámon értesítették volna. A panaszos megkérdezte a telefonálót, hogy ki fogja a kárát megtéríteni, aki azt mondta erre, hogy ez nehézkes, mert a hatóság nem állít helyre, legfeljebb az elhunyt családjánál kérheti a kár rendezését.

A panaszos 2010. október 16-án reggel elment a városi rendőrkapitányságra, panaszt szeretett volna előterjeszteni, illetve újra feljelentést kíván tenni a betörés miatt. Ekkor arra kérte az őt fogadó rendőr, hogy várjon egy kicsit, majd a mobiltelefonján felhívott valakit, akivel közölte, hogy itt van már megint ez az ember, aki a múltkor is itt volt. A panaszos közölte a rendőrrel, hogy neki anyagi kára van és követeli, hogy azt fizessék meg. A rendőr végül annyit mondott, hogy hétfőn, azaz október 18-án menjen vissza a panaszos, mert akkor lesz hivatal. A panaszos ezt követően fordult az ügyészséghez, ahonnan a megyei rendőrkapitányságra irányították.

A panaszos kérte a tények kivizsgálását, valamint a kára megtérítését, illetve sérelmezte, hogy a rendőrök nem adtak neki megfelelő tájékoztatást, bár a helyszínelők illedelmesek voltak. Sérelmezte, hogy a rendőrség nem értesítette arról, hogy a telkére behatoltak. A panaszos kifogásolta továbbá, hogy amikor 2010. október 16-án bement a városi rendőrkapitányságra, ott nem foglalkoztak vele érdemben, holott szeretett volna panasszal élni és újra feljelentését tenni a telkén történt rongálással kapcsolatban.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez, és a rendelkezésre álló dokumentumokból az alábbiakat állapította meg. 2010. október 4-én 21 óra 50 perckor egy – szolgálaton kívüli – r. főtörzszászlós jelezte a helyi

rendőrkapitányság ügyeletes tisztjének, hogy egy helyi lakos otthonából feldúlt lelkiállapotban távozott és azóta a családja nem találja, ezért a r. főtörzsőrmester és a családtagok a férfi keresésébe kezdtek. Ennek során megtalálták a keresett férfi tulajdonát képező gépjárművét egy – a csatorna városi szakaszán lévő – telek előtt. A nyitottan hagyott gépjárműben találtak egy – vélhetően a keresett személy által írt – búcsúlevelet, melynek tartalma öngyilkossági szándékot mutatott. A gépkocsi közelében a férfi keresése nem vezetett eredményre, ezért a csatorna közeli szakaszán a helyi rendőrség az önkormányzati tűzoltóság bevonásával terepkutatásba kezdett.

A családtagoktól beszerzett információ alapján felmerült, hogy a férfi a csatorna egyik telkén végzett munkálatokat, és lehetséges, hogy ennek a háznak az udvarán tartózkodik. Figyelemmel arra, hogy a késedelem veszéllyel járt volna és még volt esély arra, hogy az eltűnt férfi élve előkerül, az ingatlant körülvevő és a bejutást akadályozó szögesdrótkerítésnél a tűzoltóság munkatársai – a legkisebb károkozásra való törekvés mellett – 3 szál szögesdrótot elváltak erővágó felhasználásával.

Az ingatlanon a keresett férfit nem találták meg, ezért tovább folytatták a terepkutatást, aminél szükségessé vált a csatorna partjának és a part menti területeknek az ellenőrzése is. Ezt azonban csak csónakkal lehetett volna elvégezni. A helyi rendőrség nem rendelkezett csónakkal, illetve a tűzoltóság tájékoztatása szerint a katasztrófavédelem csak a reggeli órákban tudott volna a szomszédos településről csónakot biztosítani. A késő éjszakai időpont miatt a csatorna partján nem találtak olyan telektulajdonost, aki a mentéshez-kutatáshoz csónakot tudott volna biztosítani. Figyelemmel arra, hogy még reális esély mutatkozott arra, hogy az eltűnt személyt élve megtalálják, a rendőrök a csatornaparton található csónakokat megvizsgálták. A panaszos csónakja tűnt egyrészt a legalkalmasabbnak a kutatás végrehajtására, másrészt ezt lehetett a legkisebb rongálással igénybe venni. A tűzoltóság munkatársai erővágó felhasználásával a stéget biztosító lakatot és a csónakot biztosító két drótot levágták. Ezen művelet közben – 23 óra 45 perckor – értesítették a kutatócsoport telken maradt részét, hogy a keresett férfit a gátnál holtan megtalálták, így a csónakot végül nem használták és visszakötötték a stéghez, és a stéget biztosító lakatot visszahelyezték. A rendőrség előadása szerint a helyszínen nem volt megállapítható, hogy az érintett ingatlan, illetve a stég és a csónak kinek a tulajdona, míg a panaszos állítása szerint a telefonszáma a kapun elhelyezett táblán látszik.

A panaszos szomszédja október 7-én észlelte, hogy a panaszos telkének kerítését ismeretlenek egy részen megbontották, a stéget lezáró lakatot és a csónakot biztosító drótkötelekből többet is levágtak. A panaszos október 9-én bejelentést tett a rongálásról a városi rendőrkapitányságon. Az ügyeletes tiszt – miután tájékoztatta a panaszoszt, hogy a rendőrség egy eltűnt személyt keresett a telke közelében – két

járórt küldött a helyszínre, ahol a rendőrök fényképfelvételeket és részletes jelentést készítettek a rongálásáról.

A panaszos bejelentését, illetve a rendőri jelentéseket október 11-én tették át a Bűnügyi Osztályra, ahol az osztályvezető észlelte, hogy az október 4-i rendőri intézkedés okozta a rongálást, ezért értesítette telefonon a panaszost erről, illetve a kártalanítási eljárás módjáról.

A panaszos október 16-án ismét elment a rendőrkapitányságra, ahol sérelmezte a kutatás végrehajtásának a módját, és azt hogy a rendőrség a rongálásról nem értesítette október 4-én, illetve, hogy október 9-én az ügyeletes tiszt azt mondta neki, hogy a rongálás és az eltűnt személy felkutatásának nincs köze egymáshoz.

III.

A Testület érdemi vizsgálata során a panaszosi előadást a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálta, és állásfoglalásában az alábbi megállapításokat tette.

A panaszos telkén történt rendőri intézkedés kapcsán a Testület első körben az *intézkedési kötelezettségének* fennálltát, illetve a *magánterületen történt intézkedés* jogszerűségét vizsgálta. A rendőri jelentések egybehangzóak voltak abban a tekintetben, hogy 2010. október 4-én egy helyi lakos családtagjai arról értesítették a helyi rendőrség egyik szolgálaton kívüli tagját, hogy rokonuk feldúlt állapotban ment el otthonából és azóta nem találják. Figyelemmel a rendőrség azon elsődleges feladatára, hogy védelmet nyújtson az életet, testi épséget fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, és segítséget nyújtson a rászorulóknak,¹ illetve az intézkedési kötelezettség jogszabályi alapjait megteremtő Rtv.² és Szolgálati Szabályzat

¹ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 2. § (1) bekezdése szerint „A Rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A Rendőrség tisztelenben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

² Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

(3) Ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a Rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétkes károsultat kártalanítania kell.”

ide vonatkozó rendelkezéseire (3. §)³, a Testület álláspontja szerint a rendőrségnek fennállt a családtagoktól kapott információk alapján az intézkedési kötelezettsége annak érdekében, hogy a feltehetően öngyilkossági szándék mellett eltűnt személyt felkutassa, illetve az öngyilkosságban megakadályozza.

A Testület – figyelemmel az Rtv. 39. §-a⁴ és Rtv. 13. §-a (3) bekezdésére, illetve a Szolgálati Szabályzat 6. §-ának⁵ előírásaira – jogszerűnek minősítette a panaszos ingatlanában végrehajtott rendőri intézkedést, mivel a rendőrség részére rendelkezésre álló adatok alapján (a búcsúlevél, a panaszos telke előtt megtalált gépkocsi, családtagok közlései stb.) fennállt annak az alapos gyanúja, hogy az eltűnt férfi – vélhetően a panaszos telkén – öngyilkosságra készül, és emiatt azonnali intézkedés szükséges. Ezért a Testület álláspontja szerint az eltűnt férfi öngyilkosságának megakadályozása végett hatósági határozat vagy a panaszos bejegyzése nélkül is jogszerű volta a rendőrség azon cselekménye, mely során a tűzoltósággal a bejutás érdekében az intézkedés fizikai akadályát képező kerítésre szerelt szögesdrót egy részét a kerítés egy rövid szakaszán eltávolította és a telken terepkutatást végzett.

A Testület a *csónak igénybevétele* kapcsán az Rtv. 26. §-ában meghatározott felételek fennállását és az igénybevétel végrehajtásához kapcsolódó részletszabályokat tartalmazó Kártalanítási rendelet⁶ előírásainak megtartását vizsgálta. Az Rtv. 26.

³ A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdése szerint „Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg, ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli. (2) A rendőr intézkedik olyan, a közbiztonságot fenyegető veszélyhelyzet elhárítására is, amely nem kizárólag a Rendőrség hatáskörébe tartozik, így különösen természeti vagy ipari katasztrófa színhelyén, súlyos fertőző betegség, fertőző állatbetegség észlelése, vagy elhagyott robbanó-, sugárzó vagy mérgező anyag, vagy pirotechnikai termék találása esetén. Ennek során értesíti az illetékes szervezeteket, lezárja a területet, megteszi a mentés elősegítése, a személy- és vagyonbiztonság érdekében szükséges halaszthatatlan intézkedéseket.”

⁴ Az Rtv. 39. § (1) bekezdése szerint „A rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve

a) segélyhívás esetén vagy öngyilkosság megakadályozása céljából;

b) bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása, vagy a bűncselekmény elkövetőjének vagy gyanúsítottjának elfogása és előállítására céljából; [...]

d) rendkívüli vagy tisztázatlan okból bekövetkezett halálesettel kapcsolatos intézkedés megtételére...”

⁵ Szolgálati Szabályzat 6. § (1) bekezdése szerint „A rendőr intézkedése eredményességének érdekében, ha az intézkedését tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja. Az akadály eltávolítása során úgy kell eljárni, hogy az eltávolítás a lehető legkisebb károkozással járjon, illetőleg a károkozás ne legyen aránytalan az elérni kívánt törvényes célhoz képest.”

⁶ A személyes javak rendőri intézkedés keretében történő igénybevételével és a kártalanítással kapcsolatos eljárás részletes szabályait a 137/1994. (X. 26.) Korm. rendelet (továbbiakban: Kártalanítási rendelet) rendezi.

§-a⁷ teremti meg annak lehetőségét a rendőrség számára, hogy bizonyos esetekben igénybe vegye a magánszemély, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet segítségét, illetve a birtokában lévő eszközt. Az igénybevétel részlet-szabályait pedig Kártalanítási rendelet⁸ tartalmazza, eszerint a felhasználásról mindig értesíteni kell a birtokost, illetve elismervényt kell kiállítani a részére, illetve az igénybevétel várható időtartamáról, kártalanításról stb. tájékoztatni kell, kivéve, ha az ezzel járó késedelem az intézkedés eredményességét veszélyezteti. Jelen esetben a Testület elfogadta azt a rendőri előadást, ami szerint miután a panaszosi ingatlanon az eltűnt személyt nem találták meg, a terepkutatás a csatornára és az amelletti part-övezetre való kiterjesztése mellett döntöttek, amihez csónakra volt szükségük. Saját csónak azonban nem állt rendelkezésükre és a kései órára figyelemmel nem találtak olyan személyt a közelben, aki a kutatáshoz csónakot tudott volna biztosítani. Az intézkedés halaszthatatlansága miatt végül a panaszos csónakját kívánták felhasználni a kutatáshoz, ezért megkezdték annak az eloldozását, ekkor értesítette őket a kutatócsoport másik része arról, hogy előkerült az eltűnt férfi holtteste. Minderre tekintettel a csónak igénybevételét jogszerűnek minősítette a Testület, és megállapította, hogy a rendőrség megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el.

Szükséges volt ugyanakkor megvizsgálni azt is, hogy a rendőrség mennyiben tett eleget az Rtv. és a Kártalanítási rendelet vagyonsvédelemre és tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályainak mind az ingatlanba történt behatolás, mind a csónak felhasználása esetében.

⁷ Az Rtv. 26. § (1) bekezdése szerint „A Rendőrség bűncselekmény elkövetésének megelőzése, megakadályozása, bűncselekmény felderítése, az elkövető elfogása, a közbiztonság védelme érdekében – ha a törvényben meghatározott kötelezettsége más módon nem teljesíthető, és törvény másként nem rendelkezik – kérheti és igénybe veheti a magánszemély, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet segítségét és a birtokában lévő eszközt. [...]

(3) A segítőnek a segítség igénybevételével közvetlen összefüggésben keletkezett, más forrásból meg nem térülő kárát – az elmaradt haszon kivételével –, továbbá a segítségnyújtással összefüggésben keletkezett költségeit a Rendőrség megtéríti.”

⁸ Kártalanítási rendelet 4. §-a szerint „(1) Ha az igénybe vett eszköz használata során a birtokostól elkerül, az igénybevétellel egyidejűleg a birtokos részére az eszköz elvitelét igazoló elismervényt kell kiállítani.

(2) Az igénybevétellel egy időben

a) a birtokossal közölni kell az igénybevétel célját és várható időtartamát, valamint az igénybe vett eszköz visszaadásának helyét, továbbá fel kell venni a birtokosnak a visszaadáshoz szükséges személyazonosító és laccím adatait;

b) a birtokost tájékoztatni kell az igénybevétel elleni jogorvoslati lehetőségről, valamint az esetleges kártalanítási igényről és az érvényesítés lehetőségéről.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltak mellőzhetők, ha a tájékoztatás vagy az azzal járó késedelem az intézkedés eredményességét veszélyezteti.

Az Rtv. fentebb már idézett 39. §-a a rendőrség kötelezettségévé teszi, hogy amennyiben a birtokos távollétében történt a behatolás, akkor az intézkedést követően a rendőrség köteles a birtokost tájékoztatni, és a vagyonvédelem érdekében szükséges intézkedést megtegye. A Kártalanítási rendelet 4. § (3) bekezdése ugyanakkor lehetővé teszi, hogy a rendőrség mellőzze az igénybe vett ingó tárgy birtokosának tájékoztatását, ha az vagy azzal járó késedelem az intézkedés eredményességét veszélyezteti.

A rendelkezésre álló ellentétes információk alapján (a rendőrség szerint nem volt megállapítható a telek, a csónak és a stég birtokosának személye a helyszínen, míg a panaszos szerint ez a kerítésen elhelyezett táblán volt látható) a Testület nem tudott abban állást foglalni, hogy az intézkedés időpontjában a helyszínen megállapítható volt-e a telek, illetve a csónak birtokosának a személye, azonban a rendőrség értesítési kötelezettsége az Rtv. 39. § (3) bekezdése alapján az intézkedés befejezését követően mindenképpen fennállt, ezért a Testület álláspontja szerint mulasztott akkor a rendőrség, amikor a helyszíni intézkedés befejezését követően nem kutatta fel és nem értesítette az intézkedés tényéről és a károkozásról a panaszost. A rendőrségi feljegyzésekből és a helyszínen készített fényképekből kiderül, hogy a csónakot – noha az azt biztosító drótkötelek eloldását megkezdték – végül is nem vette igénybe a kutatáshoz a rendőrség, és ezért azt drótkötéssel ismét rögzítették. Szintén megállapítható volt, hogy a drótkerítést a legkisebb károkozás követelményének szem előtt tartásával csupán egy helyen bontották meg, és az intézkedés során végig próbálták minimalizálni a kutatásban részt vevő rendőrök és tűzoltók a károkozás mértékét.

Azonban a fent ismertetett iratokból az is kitűnik, hogy egyrészt a stégnél felszerelt kaput és a megrongált drótkerítést a helyszínen intézkedő rendőrök a holttest megtalálását követően nem rögzítették, így nem biztosították, hogy a panaszos ingatlanára illetéktelen személy ne juthasson be. Másrészt a rendőrök nem tettek eleget az utólagos tájékoztatási kötelezettségüknek. A Testület álláspontja szerint, habár a fent hivatkozott jogszabály ezen kötelezettség teljesítésére nem állít fel objektív határidőt, csupán azt rögzíti, hogy az intézkedést követően kell a birtokost a behatolás tényéről tájékoztatni, a vagyonvédelem követelményével összhangban azonban a rendőrségnek törekednie kellett volna arra, hogy a tájékoztatási kötelezettségének a lehető legrövidebb időn belül eleget tudjon tenni, akár az illetékes földhivatal, vagy a helyi önkormányzat megkeresésével is.

Mindezek alapján a Testület megállapította a rendőrség vagyonvédelem kötelezettségeinek elmulasztása miatt panaszos tulajdonhoz való jogának sérelemét, illetve az ingatlanban történt intézkedéshez kapcsolódó, Rtv. 39. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatás elmulasztása miatt a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelemét.

A panaszos azon kifogása kapcsán, miszerint a rendőrség nem tájékoztatta a kártalanítási eljárás menetéről,⁹ a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem állapított meg. A rendőri jelentésekből egyértelműen kitűnik, hogy a 2010. október 11-én a Bűnügyi Osztály osztályvezetője felvette a panaszossal a kapcsolatot telefonon és tájékoztatta egyrészt arról, hogy a kárt rendőri intézkedés okozta, másrészt, hogy a kártalanítási eljárás keretében idézni fogja a rendőrség a szükséges eljárási cselekmények megtétele végett. A panaszos azonban ezt – a rendőrségi jelentések szerint – elutasította, mondván, hogy nem ér erre rá, ezt követően azonban október 15-én és 18-án többször próbálta eredménytelenül felvenni a kapcsolatot a panaszossal. Amikor október 16-án a panaszos személyesen megjelent a rendőrkapitányságon, az ügyeletes tiszt tájékoztatta – miután felvette az ügy előadójával a kapcsolatot – arról, hogy egyrészt a kárt a rendőrség okozta, másrészt, hogy a rendőrség meg fogja azt téríteni, de előrelépést az ügyben a hétvégére tekintettel hétfő előtt nem tud ígérni. A Testület vizsgálata során az ellentétes előadások közül a rendőri jelentéseket fogadta el, tekintettel arra, hogy egyrészt a panaszos nem tudta megjelölni, hogy mikor történt az a telefonbeszélgetés, amiben álláspontja szerint a rendőrség félretájékoztatta, másrészt a rendőri jelentések egymást erősítve, életszerűen írták le a tájékoztatás menetét, illetve tartalmát.

A panaszos azon sérelme kapcsán, hogy a rendőrök 2010. október 16-án megakadályozták a panasztételben¹⁰ a helyi rendőrkapitányságon, illetve érdemben nem foglalkoztak az ügyével, a Testület a rendőri előadás és a panaszos állításai közötti feloldhatatlan ellentmondás miatt nem tudott érdemben dönteni, ezért nem tudta megállapítani a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét e tekintetben.

⁹ A Kártalanítási rendelet 8. §-a az igénybevett személyes javak visszaadásánál jegyzőkönyv felvételét teszi kötelezővé. Ezen jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell többek között az igénybevétel lényeges körülményeit, a személyes javakban az igénybevétel következtében keletkezett kár leírását, a birtokosnak a kártalanítási és a térítési igényre vonatkozó nyilatkozatát stb.

A rendelet 11. §-a szabályozza a kártalanítás menetét, miszerint a rendőrség a jegyzőkönyv felvételét követően haladéktalanul intézkedik a birtokos vagyontárgyaiban keletkezett kár nagyságának szakértő útján történő megállapításáról, érvényes biztosítási szerződés esetén a biztosító biztosítási összegre vonatkozó nyilatkozatának beszerzéséről és a jegyzőkönyvben rögzített egyéb károk és felmerült költségek indoklásának ellenőrzéséről. A rendőrség a jegyzőkönyv felvételének napjától számított tizenöt munkanapon belül indokolással ellátott határozatban dönt a kártalanítás összegéről, és azzal egyidejűleg intézkedik a kifizetéséről.

¹⁰ A panasztétel lehetőségét az Rtv. 92. § (1) bekezdése szabályozza, eszerint „Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint –, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

IV.

Mivel a Testület súlyos alapjogsértést állapított meg az ügyben, az Rtv. vonatkozó rendelkezései szerint¹¹ megküldte állásfoglalását az országos rendőrfőkapitánynak, aki közigazgatási eljárás lefolytatását követően határozatban a panasznak részben helyt adott. Az országos rendőrfőkapitány osztotta a Testület azon álláspontját, miszerint a rendőrség intézkedési kötelezettsége fennállt a panaszos bérleményében az eltűnt személy felkutatása érdekében. Szintén osztotta a rendőrfőkapitány a Testület azon álláspontját, hogy a rendőrség megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszos bérleményében hatósági határozat, vagy a panaszos beleegyezése nélkül intézkedett, illetőleg jogszerűen járt el akkor is, amikor a bejutás érdekében a tűzoltóság segítségével a kerítésre szerelt szögesdrótot egy szakaszon eltávolította, továbbá amikor a panaszos tulajdonát képező csónak használatbavételéhez szükséges előkészületeket megkezdte az öngyilkosság gyanúja miatt, illetőleg annak megakadályozása érdekében.

Osztotta a Testület megállapításait az országos rendőrfőkapitány határozatában az igénybevételről szóló tájékoztatás késedelme kapcsán is, és e körben megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A rendőrfőkapitány határozatában – összhangban a Testület állásfoglalásával – megállapította, hogy a kártalanítás vonatkozásában megfelelő tájékoztatást kapott a panaszos, ezért a tisztességes eljáráshoz való joga e tekintetben nem sérült és a panaszt e részben elutasította. Egyebekben megemlíti, hogy a panaszos kártalanítása a városi rendőrkapitányság 2010. november 8-án kelt határozatával megtörtént.

A panasztétel lehetőségének korlátozására vonatkozó kifogás kapcsán az ellentmondásos információk miatt az ellentmondást az eljárásban nem sikerült feloldani. A határozat meghozatala során a rendőri jelentésben foglaltakat vette alapul az országos rendőrfőkapitány, ezért a panaszt ezen részében is elutasította.

Ugyanakkor az országos rendőrfőkapitány a határozatában a vagyoni védelmi előírások megtartásával kapcsolatosan nem tett megállapításokat.

¹¹ Az Rtv. 93/A. § (6) bekezdése szerint „A Testület a panaszt kilencven nap alatt vizsgálja meg. A Testület az állásfoglalását külső befolyástól mentesen alakítja ki. A Testület az állásfoglalását megküldi az országos rendőrfőkapitány számára.”